

Bakker Adriaan Verboom is 82, hij is geboren in Moordrecht en heeft zijn hele leven daar gewoond. De laatste jaren in Verzorgingshuis Moordrecht. Hij zat daar in de cliëntenraad. Toen dat verzorgingshuis wegens de bezuinigingen zou worden gesloten, volgde er een gedwongen verhuizing. Zijn keuze viel op Gouwestein en sinds november 2013 woont hij daar. In Moordrecht wonen nu studenten op basis van antikraak. In Moordrecht had hij een veel kleinere kamer, maar hij kende er de mensen. Voorbijgangers staken hun hand op of kwamen even binnen voor een praatje. Nu kijkt hij naar de auto's die het parkeerterrein op komen rijden. Als het lang duurt voordat de bestuurder uitstapt is het een dame, zegt hij. Vaak wordt de auto nog een keer extra recht neergezet en bij het afsluiten wordt het portier extra gecontroleerd. Hij vindt het uitzicht op het Van Bergen IJzendoornpark wel mooi, maar hij heeft last van de balk voor zijn ogen. De architect heeft bij het ontwerp van de raampartij geen rekening gehouden met de kijkhoogte van rolstoelgebruikers. Tja

Op mijn vraag of hij Gouda kent, antwoordt hij dat zijn vrouw daar vandaan kwam. Maar om er even tussen uit te zijn ging hij voor een kopje koffie toch met de auto naar Rotterdam Alexander. Zijn vrouw is 9 jaar geleden overleden en hij mist haar nog steeds.

De heer Verboom is 60 jaar bakker geweest. Hij begon op z'n veertiende in Gouda bij bakkerij Verweij op de markt (nu bakkerij De Vlaam). Op z'n zestiende kwam hij als broodbakker in de bakkerij van zijn vader aan de Kerklaan in Moordrecht. Toen hij achttien was stierf zijn vader en heeft zijn oudere broer de zaak voortgezet. Toen de broodbakkerij van de hand werd gedaan vertrok hij en ging hij werken als olieman en bezorgde olie met de ijzeren hond. Kort daarna was hij nog even werkzaam in een meubelfabriek, maar toen hij in december iemand met kerstkransen zag lopen dacht hij ik hoor hier niet en vertrok naar een banketbakkerij in Rotterdam. Twee jaar later ging hij in Waddinxveen als broodbakker aan de slag om na twee jaar weer terug te keren in Moordrecht waar hij aan het Thorbeckeplein dertig jaar een bakkerswinkel heeft gehad.

's Morgens om drie uur liep de wekker af en begon hij zes dagen in de week aan het bakken van brood. In de loop van de morgen werd de bakkerskar geladen en het brood bij de klanten in het dorp en ver in de polder thuisbezorgd. Zijn vader deed dat nog met paard en wagen. 's Middags moesten er koekjes worden gebakken. Daarna, eindelijk, was er tijd voor zijn andere hobby, de pony's. Hij fokte pony's en had daar succes mee. Het waren goede springers. Hij zat in het bestuur van de stamboekvereniging. Aan de Middeweg had hij zes boxen, waarvan vijf boxen voor pony's die in de kost waren. Als kleine jongen al ging hij al samen met z'n vader één keer per jaar naar de paardenmarkt in Rotterdam. Hij kwam op Duindigt en bezocht ook het concours hippique in Rotterdam.

Behalve het middenstandsdiploma heeft hij vakdiploma's brood- en banketbakken gehaald. Dat was op de avondschool. Zijn kleinzoon vroeg eens aan hem: "Opa, als je 's avonds naar school ging wat deed je dan overdag?" Tussen zijn 65e en 70e nam hij bij bakkersopleidingen examens af. Bij De Goudse Waarden zullen ze hem zeker nog kennen.

Het is half twaalf, bijna etenstijd in Gouwestein. Een verzorgster komt binnen om meneer Verboom te halen voor het eten. Hij zegt dat hij nog niet klaar is met het gesprek en we praten dan ook gezellig nog even verder. Hij vertelt dat hij vanmiddag in de Plaza gaat luisteren naar muziekgezelschap "van Jetje". Hij zal daar weer een paar mensen uit "Moord" ontmoeten. Ik rijd hem in zijn rolstoel naar beneden en zet hem aan de Moordrechtse tafel, waar hij samen met vijf andere dorpsgenoten kan praten over nu en over hoe het was.